

Druga strona w postępowaniu w pierwszej instancji i druga strona w postępowaniu kasacyjnym: Entidade Nacional Para o Setor Energético E.P.E., Fundo de Eficiência Energética, Fundo Ambiental

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 ust. 4 i art. 18 dyrektywy 2009/[28] ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak przepisy będące przedmiotem postępowania głównego, które w odniesieniu do realizacji celów dotyczących dodawania biopaliw stanowią, że podmioty gospodarcze mogą alternatywnie wykazać spełnienie tych samych kryteriów poprzez i) fizyczne dodanie biopaliw do paliwa kopalnego lub ii) nabycie świadectw biopaliw od innych podmiotów, które posiadają je w nadmiarze?
- 2) Czy art. 3 ust. 4 i art. 18 dyrektywy 2009/[28] należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak przepisy będące przedmiotem postępowania głównego, na mocy których możliwość fizycznego dodania biopaliwa jest ograniczona do producentów biopaliw mających status składu podatkowego dokonującego przetworzenia, zakazując tej możliwości podmiotom zobowiązanym do dodawania biopaliwa, które dokonują przywozu paliwa w ramach statusu zarejestrowanego odbiorcy, przy czym podmioty te mogą skorzystać z możliwości nabycia świadectw biopaliw pod rygorem zapłaty odszkodowania (w rzeczywistości równoważnego grzywnie)?
- 3) Czy odpowiedź na poprzednie pytanie prejudycjalne będzie odmienna, jeżeli w czasie zaistnienia okoliczności faktycznych na rynku nie było świadectw biopaliw dostępnych w celu ich sprzedaży, w związku z czym mały podmiot gospodarczy nie miał możliwości ich nabycia lub mógł tego dokonać jedynie ze znacznymi trudnościami oraz jeżeli Direção-Geral de Energia e Geologia (dyrekcja generalna ds. energii i geologii, zwana dalej „DGEG”) nie przeprowadzała odpowiednich aukcji, wobec czego jedyną możliwością, jaka pozostała temu podmiotowi, była zapłata odszkodowania (w rzeczywistości równoważnego grzywnie)?
- 4) Czy art. 18 ust. 3 dyrektywy 2009/28 należy interpretować w ten sposób, że wprowadza on wymóg przeprowadzenia niezależnych audytów (w przypadku przepisów krajowych – niezależnych weryfikacji) jako wstępnego warunku zastosowania systemu zrównoważonego rozwoju?
- 5) Czy art. 18 ust. 3 dyrektywy 2009/28 stoi na przeszkodzie krajowemu systemowi weryfikacji kryteriów zrównoważonego rozwoju, który mimo że przewiduje akredytację podmiotów weryfikujących w celu przeprowadzenia niezależnych weryfikacji spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju (zgodnie z art. 18 ust. 3 tej dyrektywy), nie pozwolił w praktyce na wybór tych podmiotów ze względu na brak przeprowadzenia przetargów, nakładając jednocześnie na podmioty gospodarcze wymóg, by wykazały, iż spełniają wspomniane kryteria bez połączenia ich z jakimkolwiek niezależnym audytem?
- 6) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na powyższe pytania prejudycjalne, czy art. 34 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak przepisy będące przedmiotem postępowania głównego, zgodnie z ich wykładnią opisaną w powyższych pytaniach prejudycjalnych?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. 2009, L 140, s. 16).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalia) w dniu 21 czerwca 2022 r. – EDP – Energias de Portugal, S.A./Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sprawa C-416/22)

(2022/C 389/04)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: EDP – Energias de Portugal, S.A.

Strona przeciwna: Autoridade Tributária e Aduaneira

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy operacje w postaci (i) oferty nabycia obligacji za gotówkę, (ii) emisji obligacji oraz (iii) publicznej oferty subskrypcji akcji stanowią „ogólne operacje” w rozumieniu orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, a mianowicie wyroków w sprawach *Isabele Gielen* (C 299/13) ⁽¹⁾ i *Air Berlin* (C 573/16) ⁽²⁾?
- 2) Czy pojęcie „związane z tym formalności” zawarte w art. 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy Rady 2008/7/WE z dnia 12 lutego 2008 r. ⁽³⁾ należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono usługi pośrednictwa finansowego świadczone pomocniczo w związku z operacjami w postaci (i) oferty nabycia obligacji za gotówkę, (ii) emisji obligacji oraz (iii) publicznej oferty subskrypcji akcji?
- 3) Czy art. 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy Rady 2008/7/WE z dnia 12 lutego 2008 r. można interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie pobieraniu opłaty skarbowej od prowizji z tytułu świadczenia przez bank usług pośrednictwa finansowego związanych z (i) odkupem instrumentów dłużnych (ii) emitowaniem i wprowadzaniem na rynek zbywalnych papierów wartościowych oraz (iii) podwyższeniem kapitału w drodze publicznej subskrypcji wyemitowanych akcji, przy czym usługi te obejmują obowiązek dokonania identyfikacji inwestorów i kontaktu z nimi w celu dystrybucji papierów wartościowych, przyjmowania zleceń subskrypcji lub nabycia oraz, w niektórych przypadkach, nabywania papierów wartościowych będących przedmiotem oferty?
- 4) Czy na powyższe pytania należy udzielić odmiennej odpowiedzi w zależności od tego, czy świadczenie usług finansowych jest w świetle przepisów ustawy obowiązkowe, czy też fakultatywne?

⁽¹⁾ EU:C:2014:2266.

⁽²⁾ EU:C:2017:772.

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 2008/7/WE z dnia 12 lutego 2008 r. dotycząca podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (Dz.U. 2008, L 46, s. 11).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad Varna
(Bułgaria) w dniu 28 czerwca 2022 r. – „DEVNIA TSIMENT” AD/Zamestnik-predsedatel na
Darzhavna agentsia „Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi”**

(Sprawa C-428/22)

(2022/C 389/05)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administrativen sad Varna

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „DEVNIA TSIMENT” AD

Strona pozwana: Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia „Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi”

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy motyw 33, art. 1, art. 3, art. 8 oraz art. 2 lit. i) i j) dyrektywy Rady 2009/119/WE ⁽¹⁾ z dnia 14 września 2009 r. nakładającej na państwa członkowskie obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów ropy naftowej lub produktów ropopochodnych, z uwzględnieniem celu tej dyrektywy i art. 2 lit. d) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 ⁽²⁾ z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii, a także w świetle zasady proporcjonalności wyrażonej w art. 52 ust. 1 w związku z art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym takim jak te będące przedmiotem sporu w postępowaniu głównym, zgodnie z którymi do utworzenia zapasów interwencyjnych mogą zostać zobowiązane podmioty, które do celów produkcyjnych dokonały wewnątrzspółnotowych dostaw koksu naftowego zgodnie z pkt. 3.4.23 załącznika A do rozporządzenia (WE) nr 1099/2008?